

Ljubljanski Kolodvorski misijon

Kadar čakamo na ljubljanskem glavnem kolodvoru na prihod ali odhod vlaka, lahko opazimo med vrvenjem potnikov na peronu gospodično, ki ima na rokavu belorumen trak z napisom »Kolodvorski misijon«. To je namreč mednarodni znak Kolodvorskih misijonov. Gospodična s skrbnim očesom opazuje, ali ne bo morda kje treba pomagati, svetovati itd.

Kolodvorski misijon v Ljubljani, ustanovljen 1932. leta, je danes že dobro znana ustanova tako v Ljubljani, kakor tudi v vseh krajih Slovenije. Pa tudi v drugih delih države poznajo naš Kolodvorski misijon.

Ker je Kolodvorski misijon po vseh večjih železniških postajah v inozemstvu splošno znana ustanova, se tudi inozemski potniki nešteto krat obračajo na Kolodvorski misijon v Ljubljani za najrazličnejše informacije.

Poleg službe na glavnem kolodvoru, oskrbuje Kolodvorski misijon tudi zavetišče z 10 posteljami, ki je namenjeno predvsem dekletom, ki pridejo v mesto iskat službe, pa so brez sredstev. Kolodvorski misijon jim nudi varno zavetje, dokler ne dobe službe. Zavetišče Kolodvorskega misijona je v Slomškovi ulici 1.

343

Kolodvorski misijon, ki je odsek Društva za varstvo deklet, naj bi predvsem nudil pomoč in varstvo dekletom, ki pridejo prvičrat v Ljubljano in ne vedo, ne kod ne kam. Nikogar ne poznajo, še manj pa poznajo nevarnosti velikomestnega življenja. Zato se dekleta z zaupanjem obračajo na glavnem kolodvoru na članico Kolodvorskega misijona, da svetuje glede službe, prenočišča itd. Pomaga pa Kolodvorski misijon vsakomur, ki je pomoči potreben.

Iz dnevnika, ki ga Kolodvorski misijon vodi, je razvidno, za kake službe in zaposlitve se naša dekleta zanimajo. Vsega obžalovanja vredne so one, ki jih brezvestni ljudje preslepe, da se odločijo za službo pe-

vačice in podobno. Za tako službo iščejo čestokrat mladostna dekleta. Prav sedaj se nahajata v zavetišču Kolodvorskega misijona dve deklici, še napol otroka v 14. in 15. letu, ki sta na čuden način bili poslani v Ljubljano, ena iz Hrvaške, ena iz Vojvodine. Starejša je bila poslana v Ljubljano, da bo v nekem javnem nočnem lokalu služila kot pevačica. Kolodvorski misijon jo je v zadnjem hipu otel. Preden je bila poslana v Ljubljano, je v neki vasi, blizu Zagreba služila kot pastirica. Deklica še ni bila niti pri spovedi, niti pri prvem sv. obhajilu, pa tudi ne pri birmi. Ko je Kolodvorski misijon stopil v stik z njenimi starši, ki živijo v bedi in pomanjkanju, je takoj poskrbel, da je deklico g. misijonar pripravil za sprejem sv. zakramentov. V četrtek 3. avg. ji je prevzvišeni g. škof dr. Rožman v svoji kapeli v škofijskem dvorcu podelil prvo sv. obhajilo in sv. birmo. Naša slika nam predstavlja to deklico kot prvoobhajanko in birmanko z boterco gospo Podgornikovo, soprogo načelnika kr. banske uprave, ki je zastopala obolelo predsednico gospo Golia, soprogo predsednika apelacijskega sodišča. — Kolodvorski misijon bo deklici preskrbel primerno službo in se je tudi pobrigal, da se bo naučila brati in pisati. — Kolodvorski misijon se na tem mestu prav iskreno zahvaljuje vsem blagim dobrotnikom, ki so za deklico, ki ni imela skoraj kaj obleči, prispevali blago ozir. obleko. Vsem Bog plačaj!